

כא :

עין משפט
נר מצוה

י"ח א' עוש"ע ח"ח פ"י
חקקו סעף ג'
ב' ב' ג' ח"י פ"ב מהלכות
תעניות הלכה ו' עוש"ע
שם סעף ב'

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

א' ליה רב נחמן בר רב
השדא רב נחמן בר רב
לית רב ריקום סמך א' ליה
תנינא לא המקום מוכב
אז האדם אלמ אלא סמך
אז מקומו, וכן סמך
כתיב של זמן שהייתה
עירי כנסתם וכן האלן הבקר
אז ירעו, וכן סמך
כתיב במשורר וכן סמך
זכר סמך כן האלן מוכב
זכר סמך שיהי נטוי כתיב
וישלוט מן המהנה כל
צדקו של זכר, וכן סמך
יבא מנה בן סמך, סמך
כשיבטוחה דרם אל זכר,
הרבי, אל

יבא מנה בן פרים. כלומר מוטע שיבא גדול בן הדיוט דפרס לא
היה אלא חזי מנה ואל יבא מנה בן מנה דהיינו בר חסדא
דקדישא מנה כלומר שהיה חשוב ופרס היינו יחזק אלוה דרכ נחמן
דקדישא מיקרי רב עתק: **אמר** י"ה וזוירא אייתר בהדיהו. פירוש
דבר יצחק דהבניו עבדו משה שיהו אוכלתו
כלומר אי אפשר שלא יאכלו התבואה
והסודעים: **אמר** י"ה ז"ר יהודה
איבא מותנא בחייר גזר תעניתא וכו'
דבר שאני חוזר דבמי פסייהו אבני
איש. פירוש שדמי מעיו של חור
דמוק למעיש של בני אדם ויש לחוש
שיבא (ו) על בני אדם מכאן נראה
שחש היה דבר על עובדי שמים וכדכתיב
ישלח ידו למעושה דהא הכהן
חזין דגזר תעניתא (ו) מדבר שהיה
במחיצין משום דדמו מעיניה לגמי
אדם וכל שכן דנכרים דדמו לישראל:
גבירה זוקה. פי' זו ארץ ישראל:
ספרה

היוכל המה יעלו בהר וכן מצינו באהל מועד שבמדרג
אמרה תורה וישלחו מן המחנה כל צרוע הוגלל
והמצורעים ליכנס שם אמר ליה אי הכי (6) ניקום א
מיטוב יבא מנה בן פרס אצל מנה בן מנה ואל יבא
בן פרס בסורא הוות דכרתא בשיבכותיה דרב לא הוו
משום זכותיה דרב דנפיש איתחוי להו בחילמא רב
הא מילתא זוטרא ליה לרב אלא משום ההוא גבר
לקבורה בדרוקת הוות דליקא ובשיבכותיה דרב לא
סבור מינה בזכותא דרב הונא דנפיש איתחוי להו בה
לרב הונא אלא משום ההיא איתתא דמחממת תנורא
אמרו ליה לרב יהודה אתו קמצי גור תעניתא אמר
אמר להו זוורא אייתו בהדייהו אמרו ליה לרב יהודה
גור תעניתא נימא קסבר רב יהודה מכה משולחת
מכל המינן לא שאני חויר דרמין ידמיה לבני איני
איכא מותנא כי תחאי גור תעניתא א"ל והא מרחק א
דרפסיק ליה אמרו ליה לרב נחמן איכא מותנא בארעא
אמר אם גבירה לוקה שפחה לא כל שכן מעמא דגביר
ושפחה לא והא אמרו ליה לשמואל איכא מותנא
שאני התם כיון דאיכא שיירתא דלוי ואתיא בה
אתי ליה שלמא ממתיבתא דרקינא כל יומא ואלאי
לרבא כל מעלי יומא דכיפורי הוה קא תלשא
דאבא אומנא אמרו ליה לא מצית למיעבר כעובדיה
דאבא אומנא דכי הוה עבד מילתא הוה מחית
וצאת ליה לבושא דאית ביה קרנא דהוות בזיע
אתיא ליה איתתא הוה מלביש לה כי היכי דלא
דוכתא דצניעא דשדי ביה פשיטי דשקיל דאית ליה
לא מיכסף כי הוה אתרמי ליה צורבא מרבנן אנא
דקאי ידיב ליה פשיטי ואמר ליה זיל בריא נפשך יומ
דרבנן למיבדקיה אותבינהו ואכלינהו ואשקינהו ומך

[illegible]

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

ביום אחד אין זה דבר. לאקראי בעלתא הוא: ה"ג עיר גדולה המוילאה אלף וחמש מאות רגלי (ט) ילאו הימנה תשעה מאים וכו'. אלף וחמש מאות איש דהיינו פי שלשה בעיר קטנה: כפר עכו דרוקרת ג"א דיוקרת עיר ששמה יו"ד והיא קטנה על שם שיו"ד קטנה בלומותיה: (ז) ילאו הימנה ג' מאים

[illegible]

נחמן מדינתקרי בר רב חסדא ודודן בר נחמן בר יצחק מלל שלא
 נגן אינשי דסברי (ו) משום זכותיה דרב הוא: הא וזמר ליה לרב.
 גלע"ו: לקבורה. ויפשוט ויזמיה דקבורה מדדו זו מדה כנגד מדה:
 כן נמדדת השכר בה זמדה: חמלא. ארבה שמללה את החטובים:
 בתמייה ובי צידה הביאו עמם שלא יפסדו את החטובים: ענייבה.
 זי חווי. מקום במלכות בבל: גור הענייבה. בעירו: הא מרחק.
 מעברות ושאר חמיות מפסיקין לפני הדבר שלא יבא: ששה לא
 עשירות של חוזה לא כגון זי חוזה והדרעדא דלחמיה דשמאל:
 מאה מרקיעה. בלא קול אומרה יז שלם עתין: אבא אומנה. מקח
 חודיבו. לנעוטמה: דאיה ביה קרנה. ויעטין: אהיה מקוה זו
 בה לא הוה ידע חזן דמי (בכספיהם) פשטיי להםם ומחן דלא רמי:
 פספרי. קיפל חמתיין מכשיתי זמר טפדי"ו גלע"ו לישן כהן:
 זמרה

דשכחי שיירתא, מבי חזאי להבא גזר, אבל מאי לכבול דלא שכיחי שיירתא אי לאו משום גזר שלמא, מכריז עליה שלמא מרקיטא, דאית ביה קרני, כלומר אחרא לך

מסורת הש"ס

(א) ציק דר. צייט צום
(ב) (מנחתם נה.), (ג) ס"א
מאכנדי, (ד) ס"א הוה אמי
ישיב וכל, (ה) ס"א ובי הו
דא אינש דלח אפער ליה הו
סביב ימי, (ו) ס"א ציוס
אמר, רש"א, (ז) (שמות כח),
(ח) הכפורה באהל מועד ושם
שמות המורה על"ל, רש"א,
(ט) ודעו ברוך, ס"א,
(י) שמה אחר ד"ה
אחא, (כ) גיל שני שסקת,
(ל) וצ"ל אחר לבון.

נודה אור השלב

וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶל רֵאָה בְּקֶלֶד הָיָה נָם הָעֵצָא וְהַקֶּדֶד הָיָה רֵעֵא אֶל מִלֵּל וְהָדָד הָיָה:

לֹא תֵעָז בִּי יִירָה שְׂקוֹל יִשְׁקָל אוֹ יִירָה בְּהֶמָּה אִם אִישׁ אֶל יִירָה בְּמִשְׁךָ הָיִיבֵל הָמָּה יִעֲלֶה בָּהֶּ: שְׁמוֹת יֵי יֵי:

עַתָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁלָחוּ מִן הָמִזְמָנָה בְּמִלָּה יִירָדוּ וְכֵן וְכֵן כְּטָמָה לְפָנֶיךָ:

הנהגות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

משי"ר [פשו"ר].
מזער. פלי"א [פיל"א].
עה. ונטוש"א. כוס
הקזה. טפיד"ו [טרפיד].
פטיח.

רבינו גרשום

יחזק נביאותו. שנגח בגי' קריב מים, הרי מועד. קריב גי' ביום נביאותו, שנגח גי' ביום נגד, לא כי'ש. מעבר ומספק. כלומר שירות המצוין שעוברין במעברות ומבי חוזאי להכא. כיון תה לא הרה גור. אתי ליה ג'נ'תא.